

Kako postati udomitelj?

- Nakon što dobro razmislite i porazgovarate s članovima svojega kućanstva, javite se najbližem centru za socijalnu skrb, kojem podnosite formalni zahtjev.
- U centru za socijalnu skrb dobit ćete detaljne informacije, a stručni radnici centra vodit će vas kroz daljnji postupak.
- Postupak uključuje osposobljavanje i provjeru podobnosti za udomitelje, kao i provjeru uvjeta za smještaj djece. Stručni radnici centra za socijalnu skrb posjetit će vas u vašem domu, a zatražit će i neke osnovne podatke i dokumente.
- Potom ćete biti pozvani na osposobljavanje za buduće udomitelje.
- Nakon pozitivno procijenjenih uvjeta i završenog osposobljavanja centar za socijalnu skrb izdat će vam dozvolu (licenciju) za obavljanje udomiteljstva.
- Od izdavanja dozvole za udomiteljstvo do smještanja djeteta u obitelj može proći neko vrijeme, jer se dijete, u pravilu, nastoji smjestiti u obitelj koja živi unutar njegove lokalne zajednice. Bude li u tom razdoblju „čekanja“ nekih promjena u vašoj obitelji, svakako o tome obavijestite centar za socijalnu skrb.
- Pokaže li se potreba da dijete bude trajno zbrinuto kroz posvojenje, socijalna služba treba pronaći obitelj koja će najbolje odgovarati djetetu.

Kakvu pomoć dobivaju udomitelji?

- Udomitelji imaju pravo na stručnu podršku, pomoć i savjetovanje pri rješavanju problema u odnosima s djetetom ili s djetetovim roditeljima.
- Udomitelji primaju utvrđeni iznos mjesečne naknade za svoj rad i za pokrivanje neposrednih troškova djeteta. Uz to, moguće je ostvariti dodatne naknade za posebne situacije (opremanje djeteta za školu, kupnja odjeće i obuće i sl.), u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi.

U Hrvatskoj stotine djevojčica i dječaka živi u dječjim domovima čekajući obitelj. Njihove mame i tate ne mogu se brinuti o njima, ali možda vi možete otvoriti svoje srce i svoja vrata nekome od njih.

Dijete koje dolazi u udomiteljsku obitelj dijete je koje su bližnji povrijedili, iznevjerili ili napustili, dijete koje treba puno ljubavi, puno nježnosti i puno strpljenja. Udomiteljstvo je stoga velika odgovornost, ali i velik izazov, osobito u nastojanju da se olakšaju i zacijele djetetova bolna iskustva te omoguće najbolje šanse za njegov daljnji razvoj i napredak. Dajući tom djetetu dom, dajete mu i priliku za bolju i sretniju budućnost.

Ako razmišljate o udomiteljstvu, pročitajte ovaj letak i nazovite besplatni telefon

0800 8282

i saznajte sve što vas zanima. Vaš poziv nekom je djetetu prilika za drugačiji život.

VIŠE INFORMACIJA:

Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku:

<https://mdomsp.gov.hr/udomiteljstvo>

Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece:

www.udomiteljizadjecu.hr

e-mail: pitanja@udomiteljizadjecu.hr

Republika Hrvatska
Ministarstvo za demografiju,
obitelj, mlade i socijalnu politiku

Sirius*

Centar za psihološko savjetovanje,
edukaciju i istraživanje

HRVATSKA UDRUGA
SOCIJALNIH RADNIKA

Forum
za kvalitetno
udomiteljstvo djece

unicef

SVAKO
DIJETE
TREBA
OBITELJ

Nacionalna
kampanja
za promicanje
udomiteljstva

Što je udomiteljstvo?

- Udomiteljstvo je oblik skrbi u zamjenskoj obitelji kada se za dijete ne može brinuti njegova biološka obitelj.
- U pravilu, udomiteljstvo je privremeno – dok se ne poprave prilike u djetetovoj biološkoj obitelji, dok se ne donese odluka o drugom trajnom obliku skrbi (npr. posvojenjem) ili do osamostaljenja djeteta.

Kojoj je djeci potrebna zamjenska obitelj?

ZAMJENSKA OBITELJ POTREBNA JE:

- djeci koja su doživjela ozbiljno traumatsko iskustvo gubitka roditelja, bilo da su im roditelji umrli, napustili ih ili su zbog bolesti spriječeni brinuti se o njima
- djeci koja su dugo zanemarivana i za koju se roditelji ne mogu ili ne znaju brinuti na odgovarajući način
- djeci koja su bila izložena nasilju.

Zašto udomiteljstvo?

- Ne može li dijete rasti u svojoj biološkoj obitelji, zamjenska je obitelj najbolje rješenje.
- Brojna znanstvena istraživanja pokazuju da dugotrajniji smještaj djeteta u ustanovi/domu za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi treba izbjegavati i da uvijek kada je to moguće djeci treba osigurati život u zamjenskoj, srodničkoj ili udomiteljskoj obitelji.
- Da bi dijete izraslo u cjelovitu, zdravu osobu, sposobnu za samostalan život, treba imati poticajno obiteljsko okruženje koje mu osigurava cjelovit razvoj, sigurnost i bolju osposobljenost za samostalan život. Jedino u obitelji dijete dobiva osjećaj sigurnosti, topline, privrženosti i pripadnosti te podršku. Odrastanje u odgovarajućoj obiteljskoj sredini pružit će djeci temelj na kojem mogu graditi i odnose u vlastitim obiteljima koje će jednog dana osnovati.

- Udomiteljska obitelj može osigurati potrebnu podršku u odrastanju djetetu izdvojenom iz vlastite obitelji. Puno vremena koje će im biti posvećeno, puno strpljenja, ljubavi i brige pomoći će udomljenoj djeci da vrate povjerenje u ljude i pravedan svijet.

Tko može postati udomitelj?

- Udomitelj može biti odrasla osoba koja zadovoljava osnovne uvjete definirane u Zakonu o udomiteljstvu (punoljetna, sa stalnim prebivalištem u RH, odgovarajućim stambenim i financijskim mogućnostima koje joj omogućuju da se upusti u ostvarivanje udomiteljskog statusa).
- Osoba koja se odluči na takav postupak prvenstveno bi trebala biti vođena ljubavlju prema djeci, kao i željom da im pruži siguran, poticajan i brižan dom.

UDOMITELJI BI TREBALI:

- ozbiljno i promišljeno donijeti odluku o udomiteljstvu, svjesni odgovornosti i obveza koje ono pred njih postavlja
- biti osobe koje su spremne pružiti dom, posvetiti sebe, svoje vrijeme, trud, energiju i pažnju udomljenom djetetu te preuzeti značajnu ulogu u svim područjima djetetova života, kroz kraće ili dulje razdoblje
- uvažavati emocije djeteta prema biološkoj obitelji i pomoći mu da održi kontakt s roditeljima i sa širom obitelji
- poštovati djetetovo podrijetlo, kulturu, vjeru i svaku drugu moguću posebnost
- biti spremni pomagati djetetu u rješavanju svih kriza i problema te u nošenju s različitim životnim izazovima, uključujući i pripreme za odlazak iz udomiteljske obitelji
- aktivno i timski surađivati s djetetovim roditeljima/skrbnicima, socijalnim radnikom i drugim stručnjacima u praćenju napretka djeteta i donošenju važnih odluka vezanih uz dijete.

